

Catalunya torna al món

Autor: Dolors Marín Tuyà

Data de publicació: 02-09-2015

En un article a El Punt/Avui, la Dolors Marín reclama un lloc al món per a la futura Catalunya lliure i hi vindica la figura i obra d'en Jordi Bilbeny i la tasca de l'Institut Nova Història

Catalunya va obrir les notícies del món, el 10-J 2010, amb una multitud que va desbordar el passeig de Gràcia proclamant "Som una nació. Nosaltres decidim". Des de llavors, cada 11-S, la convicció democràtica, l'exercici festiu i pacífic d'autoafirmació nacional sorprèn, emociona i admira a tothom.

Hem aconseguit, per contagi, fixar una mentalitat guanyadora. Amb el cor net i alegre, el cap interpreta i treballa en òptimes condicions. Hem confederat les emocions amb la raó, creant oportunitats coherents i harmonia entre gent de tot origen i credo. Hem salpat, col·lectivament, i caminant mar enllà visem port.

Restaurem la reciprocitat, factor principal per a la convivència humana de llarga durada, conscients que és el que ha fallat amb Espanya. Ser català a Espanya implicava acceptar amb el cap cot un abús sistèmic i una rigidesa antagònica crònica, especialment dura des de la derrota militar del 39.

El potencial geopolític de Catalunya no es limita al triangle autonòmic actual. Formem part des del segle XII de l'arc urbanitzat de ciutats de l'Europa occidental, que va de València a Venècia i que arriba fins a la conca de Londres. Som via natural Europa-Àfrica, nexa, comerç, habilitat negociadora, i costum pactista entre civilitzacions. Ara, Europa tanca el parèntesi que va obrir al segle XIX en favor dels estats nació i que va anihilar la gran potència marítima i comercial catalana. Retorna la força i el dinamisme de les ciutats.

Tenim a l'abast guanyar la mà. Aquesta vegada, tenim a favor els instruments del dret internacional de les Nacions Unides. Exercim el dret d'autodeterminació sent part integrant de la Unió Europea, que ens pot emparar d'intencions hostils espanyoles, si fos el cas. No estem a la intempèrie com en anteriors conteses fallides.

Les Sectorials de Psicologia i d'Història de l'Assemblea Nacional Catalana poden tenir un gran paper en el projecte El país que volem. La psicologia moderna al servei de la historiografia pot facilitar superar i revertir l'oscil·lant mentalitat victimista instaurada pels interessos i l'abús dels caducs imperialismes, que ens tenalla i ens bloca; i fent costat durant el restabliment del relat historiogràfic català, tasca de veritable envergadura enciclopèdica. Cal recuperar i divulgar el paper de Batista i Roca, Espinalt, Chalaux, Deulofeu o Xirinacs... Cal reconèixer la contribució de Jordi Bilbeny i el braç d'investigació de l'Institut Nova Història.

En aquesta línia, s'hi suma la Human Rights Tobacco Control Network, equip transnacional avesat a fer avançar les polítiques de salut pública en i des dels drets humans i el dret internacional —amb seus a Boston, Washington, Minnesota, Denver, Rio, Zàmbia, Kenya, Delhi, Austràlia, Berlín i Barcelona—, que fa costat, buscant recursos, perquè Barcelona encapçali el projecte Pel dret a la història que esbrini sobre la construcció d'ignorància induïda i que de retruc pot contribuir a comprendre i a explicar la bel·ligerància inhumana de la indústria tabaquera. El 2012, Espanya no s'està de tancar l'accés als documents diplomàtics corresponents als segles XV-XX. Què els cal amagar per defensar el seu statu quo? Als ulls de la Hrtcn, som capdavaners d'una experiència de baix cap a dalt, de reapoderament dels pobles, únic en l'àmbit mundial. El projecte Pel dret a la història pot ser una contribució neta del poble català al desenvolupament del dret internacional. Restituir la història dels pobles i nacions, eina clau del necessari reapoderament dels pobles.

Aquest setembre, l'11 a la Meridiana i el 27 a votar Junts o CUP. Fem que Catalunya torni al món!

Dolors Marin Tuyà

Article original publicat a El Punt Avui el 24 d'agost del 2015